

Ένας μικρός τρελός εφευρέτης

Κείμενο :
Χαράλαμπος
Ναβροζιδής

♩=80

Clarinet

Marimba

Cl.

Mar.

Cl.

Mar.

Cl.

Mar.

Cl.

Mar.

Αφηγητής :

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε σε μία πολιτεία ένα παιδάκι που
του άρεζε να δημιουργεί χρήσιμα πράγματα για τους ανθρώπους

Αφηγ.
Εφεύρ.

Cl.

Mar.

Έτσι απέκτησε το όνομα εφευρέτης αλλά και τρελός επειδή τα χάριζε στους ανθρώπους.
Ποτέ δεν πήρε χρήματα για ότι έδινε
παρά μόνο ένα πιάτο φαί και ένα μέρος να ξεκουραστεί.

Αφηγ.
Εφεύρ.

Cl.

Mar.

Προσπαθούσε με την εφευρετικότητά του να καταπραΰνει τον πόνο των ανθρώπων
ή ακόμη και να τους γιατρέψει. Πήγαινε από πόλη σε πόλη και όλος ο κόσμος ήτανε
η οικογένειά του μιας και ήταν ορφανός.

Αφηγ.
Εφεύρ.

Cl.

Mar.

Μια μέρα λοιπόν φτάνει σε μια γειτονιά όπου είδε δυο παιδάκια να συζητάνε χαμηλόφωνα.
Αυτό δεν θα τον παραξένευε αν αυτά μόλις τον είδανε δεν σταματούσαν απότομα να μιλάνε
και δεν θα τον κοίταζαν με φόβο.

Αφηγ.
Εφεύρ.

Cl.

Mar.

Τους πλησιάζει όλος περιέργεια, που από αυτήν είχε πολύ, και τους ρωτάει :

Αφηγ.
Εφεύρ.

Cl.
Mar.

Εφ: **Τί συμβαίνει παιδιά;** -τα παιδιά δεν του απαντούν και συνεχίζουν να τον κοιτάζουν με φόβο- **Ελάτε τώρα. Πέστε μου** -τους ξαναρωτά-τα παιδιά δεν του απαντούν και συνεχίζουν να τον κοιτάζουν με φόβο. Τους δείχνει μερικές εφευρέσεις του που τους κάνει να γελάσουν και τους λέει: **Α!! Ξέρετε τουλάχιστον να γελάτε. Πολύ ωραία!** -Εκείνη την στιγμή πλησιάζουν μερικά παιδιά που με κακό ύφος του λένε :

Παιδιά: **Καλά τί ανακατεύεσαι με αυτά; Αυτά είναι χαζά.**

Εφ: **Χαζά είστε και φαίνεστε. Φύγετε από δω** -τους απαντάει- Τα παιδιά φεύγουν αλλά ένα φεύγοντας κάνει μια κίνηση να χτυπήσει ένα από τα παιδιά τα "χαζά" Αμέσως αυτά τρέχουν και κρύβονται πίσω από τον εφευρέτη για προστασία. Ο εφευρέτης διώχνει τα "κακά" παιδιά και λέει: **Λοιπόν θα μου πείτε τώρα τί συμβαίνει;** -τα παιδιά πάλι δεν απαντούν αλλά τώρα είναι φιλικά μαζί του. -**Ε! Καλά δεν θέλετε δεν πειράζει. Ουφ! Δίψασα. Λίγο νεράκι...** -λέει κοιτάζοντας γύρω του. **Α! να μια βρύση.** Περπατάει προς αυτήν και φτάνοντας σκύβει να πιει νερό. Τα παιδιά του κάνουν νόημα με το χέρι για να μην πιει. Αυτός κάνει ότι δεν τα είδε... Τότε ένα παιδάκι με μελωδική φωνή σαν τραγούδι του λέει :

Ντορέ: -μελωδικά- **Μην πίνεις.**

♩=60
Πιο αργά Σχεδόν ελεύθερο

Ντορέ
Μιφά

Μην πί - νεις

Mar.

Εφ: -φανερά ξαφνιασμένος- **Μα εσύ έχεις καταπληκτική φωνή!!!**

Ντορέ: -μετανιωμένος δεν απαντά-

Εφ: - τον πλησιάζει με θαυμασμό - **Α!!! Είσαι καταπληκτικός!!!**

Ντορέ: -μελωδικά- **Όχι δεν είμαι.**

Ντορέ
Μιφά

Ό - χι δεν εί - μαι

Mar.

Εφ: -απαντάει χωρίς να δώσει σημασία τα λόγια του- **Μα τί μου λες τώρα!!!**

Μιφά: - το άλλο το παιδί απαντάει με τον ίδιο τρόπο. Τραγουδώντας- **Όχι! όχι!**

Εφ: -απαντάει και στα δυο παιδιά- **Μα αυτό είναι θαυμάσιο!!! Α!!! τώρα κατάλαβα γιατί δεν σας θέλουν. Σας ζηλεύουν...Πάμε στον γονείς σας.**

Ντορέ
Μιφά

Ό - χι Ό - χι

Mar.

Ντορε - Μιφά:
Δεν έχουμε γονείς.
Είμαστε μόνοι.

Ντορέ
Μιφά

Δεν έ - χου - με συγ - γε - νείς εί - μα - στε μό - νοι

Mar.

Εφ: **Αχ! Τί κρίμα... Ωραία λοιπόν. Θέλετε να είμαστε μαζί; Και εγώ δεν έχω γονείς, αλλά ταξιδεύω συνέχεια... Δεν έχω πατρίδα...**

Αφηγ.
Εφεύρ.

Ντορέ
Μιφά

Ναι! Το θέ - λου - με πο - λύ μας α - ρέ - σει η πα - ρέ - α σου

Mar.

Εφ.: **Ωραία λοιπόν. Πάμε...- και προχωράνε όλοι μαζί....-**

Αφ.: Έτσι λοιπόν πήρανε τον δρόμο του ταξιδιού. Τα παιδιά βρήκαν την χαρά τους. Τραγουδούσαν και χόρευαν ακούραστα. Ο εφευρέτης συνέχεια κατασκεύαζε όργανα για αυτά. Σκεφτότανε όμως αν υπήρχε λύση για το πρόβλημά τους. Κάποτε φτάσανε σε ένα χωριό. Εκεί βλέπουνε μερικά παιδιά να μαλώνουνε. Τους χωρίζουν και στη συνέχεια του ρωτά ο Εφευρέτης.

Εφ. : **Γιατί μαλώνετε; - τα παιδιά δεν απαντούν- Ένα από τα παιδιά, δείχνοντας ένα παιδάκι που έχει κουρνιαώσει σε μια γωνιά από τον φόβο του μερικά παιδιά, λέει φεύγοντας**

Παιδί : **Αυτό δεν είναι άνθρωπος.**

Εφ. : **Πώς δεν είναι άνθρωπος. Εμένα μου φαίνεται κανονικός άνθρωπος.**

-τους απαντάει πηγαίνοντας δίπλα στο κουρνιασμένο παιδί και ξαναρωτά.

- το παιδάκι δεν απαντά- Το ρωτά και ο Μιφά μελωδικά.

Μιφά: Μα γιατί μαλώνετε;

Ντορέ
Μιφά

Μα για - τί μα - λώ - να - τες;

Mar.

-Το παιδάκι ξαφνιάζεται και ζαρώνει ακόμη περισσότερο-
Εφ: Λοιπόν τί θα γίνεις; Θα απαντήσεις; Γιατί δεν μας απαντάς;

Σολά: - Τραγουδώντας- Για αυτό!

Σολά
Ειντό

Γιαυ - - - τό!

Mar.

Ντορέ: - Του απαντά ευγενικότατα- Δεν νομίζω ότι είναι ευγενικό να μας απαντάς έτσι....

Ντορέ
Μιφά

Δεν νο - μί - ζω ό - τι εί - ναι ευ - γε - νι - κό να μας α - πα - ντάς έ - τσι

Mar.

Σολά:
Και όμως δεν σας
κοροϊδεύω.

Σολά
Ειντό

Και ό - μως δεν σας κο - ροϊ - δεύ - ω

Mar.

Μιφά: -
Με ευχάριστη έκπληξη-
Μα αυτό είναι...

Ντορέ
Μιφά

Μα αυ - τό ΕΙ - ΝΑΙ

Mar.

Εφ.: Ναι είναι πράγματι ευχάριστο. Παιδί έρχεσαι μαζί μας; Πάμε προς το πουθενά.
- το παιδί δεν απαντά- **Α! Μάλιστα. Συγγνώμη το παρέλειψα. Έχεις γονείς...**

Σολά: Όχι δεν έχω.
Μένω σε ορφανοτροφείο.

Σολά
Σιντό

ό - χι δεν έ - χω Μέ - νω σ'ορ - φα - νο - τρο - φεί - ο

Mar.

Εφ.: Τα περνάς καλά;
Σολά: Ε! Όχι και...

Σολά
Σιντό

Ε! Ο - χι και...

Mar.

Εφ.: Τότε βίρα τις άγκυρες.

Αφ.: Με χαρές και τραγούδια συνεχίζουν τον δρόμο τους όλοι μαζί. Ταξιδεύανε και όλο ταξιδεύανε. Γλέντια, χοροί, τραγούδια ήταν η ζωή τους. Ξάφνου μέσα σε όλη την φασαρία ακούνε μιά μελωδική φωνή να τραγουδά. Σταματάνε και κοιτάζουν μήπως είναι κάποιος από αυτούς...αλλά όχι έρχεται από αλλού... Κοιτάνε τον αέρα προσπαθώντας να εντοπίσουν από πού έρχεται η φωνή. Τότε βλέπουνε πίσω από ένα δένδρο ένα παιδάκι να τραγουδά. Μόλις τους βλέπει σταματά...

Σολά
Σιντό

Σολά
Σιντό

Σολά-Μιφά -μαζί:-
Μα τί ωραία που τραγουδάς...

Ντορέ
Μιφά

Μα τί ω - ραί - α που τρα - γου - δάς

Σολά
Σιντό

Μα τί ω ραί - α που τρα - γου - δάς

Mar.

Σολά
Σιντό

Μα έ - τσι μι - λά - ω κιά - - λας

Σιντό: Ναι. Μα έτσι μιλάω κιάλας...

Mar.

Ντορέ-Μιφά-Σολά:
Μα κι εμείς έτσι μιλάμε...

Ντορέ
Μιφά

Σολά
Σιντό

Μα κιε - μείς Έ - τσι μι - λά - - με

Έ - τσι μι - λά - με

Mar.

Σιντό: Αλήθεια;
Δηλαδή δεν είμαι ο μόνος;

Σολά
Σιντό

Α - λή - θεια; δη - λα - δή δεν εί - μαι ο μό - νος;

Mar.

Ντορέ-Μιφά-Σολά:
Και βέβαια όχι.

Ντορέ
Μιφά

Σολά
Σιντό

Και βέ - βαι - α Ο - χι

Και βέ - βαι - α Ο - χι

Και βέ - βαι - α Ο - χι

Mar.

Ε: -προσπαθεί να τραγουδήσει αλλά είναι πολύ φάλτσος και λέει ενοχλημένος....-

Μόνο εγώ δεν μπορώ να τραγουδήσω...-τα παιδιά γελάνε-Λοιπόν ακούστε.

Συμφωνείτε να κτίσουμε εδώ ένα σπιτάκι και να ζήσουμε εδώ για πάντα όλοι μαζί;

Είναι μακριά από την πόλη και δεν θα μας ενοχλεί κανένας όταν δεν θέλουμε.

Αφηγ.
Εφεύρ.

Ντορέ
Μιφά
Ναι Ναι Ναι

Σολά
Σιντό
Ναι Ναι Ναι

Mar.

Όλα τα παιδιά μαζί :
ΝΑΙ! ΝΑΙ! ΝΑΙ! ΝΑΙ!

Ε: Ακούστε κάτι. Σας έβγαλα ονόματα. Εσύ θα λέγεσαι Ντορέ γιατί σου αρέσουν πολύ οι ντομάτες και τα ρεβύθια....-γελάνε- Εσένα θα σε λέμε Μιφά γιατί σου αρέσουν τα μήλα και οι φακές - γελάνε και όλοι μαζί - Εσένα θα σε λέμε Σολά γιατί χαλάς πολύ τις σόλες από τα παπούτσια -γελάνε- Και εσένα θα σε λέμε Σιντό γιατί έτσι μου ήρθε αυτό το όνομα... όταν... σε άκουσα για πρώτη φορά να τραγουδάς. Λοιπόν σας αρέσουν τα ονόματά σας;

Ε: Αντε λοιπόν να πούμε και το τραγούδι μας...δηλαδή εσείς θα τραγουδάτε και εγώ θα σας συνοδεύω με την κιθάρα μου.

Αφηγ.
Εφεύρ.

Ντορέ
Μιφά
Ο Ντο-ρέ η Μι-φά
εί ναι τέσ-σε ρα παι-διά

Σολά
Σιντό
ο Σο-λά και η Σι-ντό
εί ναι τέσ-σε ρα παι-διά

Cl.

Mar.

$\text{♩} = 90$

Ντορέ
Μιφά
ό-λο γέ-λιο και χα-ρά
κιοε-φεν-ρέ-της τους μα ζι
πρά-γμα-τα συ νέ-χεια κά-νει

Σολά
Σιντό
ό-λο γέ-λιο και χα-ρά
πρά-γμα-τα συ νέ-χεια κά-νει

Cl.

Mar.

Ντορέ Μιφά

Σολά Σιντό

Cl.

Mar.

Η - ταν ό - λοι σκορ - πι - σμέ - νοι μεσ τον κό - σμο τον πο - λύ

Η - ταν ό - λοι σκορ - πι - σμέ - νοι μεσ τον κό - σμο τον πο - λύ

Ντορέ Μιφά

Σολά Σιντό

Cl.

Mar.

και κα - νείς δεν τους κοι - τού - σε δεν τους έ - νοια - ζε πο - λύ

και κα - νείς δεν τους κοι - τού - σε δεν τους έ - νοια - ζε πο - λύ

Ντορέ Μιφά

Σολά Σιντό

Cl.

Mar.

τα παι - διά α - πό - φα - σί - σαν ναε - νω - θού - νε στην ζω - ή

τα παι - διά α - πό - φα - σί - σαν ναε - νω - θού - νε στην ζω - ή

Ντορέ Μιφά

Σολά Σιντό

Cl.

Mar.

και μα - ζι ό - λοι να ζή - σουν ή - συ - χα κιαρ - μο - νι - κά

και μα - ζι ό - λοι να ζή - σουν ή - συ - χα κιαρ - μο - νι - κά

Ντορέ Μιφά
Ο Ντο - ρέ η Μι - φά ο Σο - λά και η Σι - ντό εί - ναι τέσ - σε - ρα παι - διά

Σολά Σιντό
Ο Ντο - ρέ η Μι - φά ο Σο - λά και η Σι - ντό εί - ναι τέσ - σε - ρα παι - διά

Cl.

Mar.

Ντορέ Μιφά
ό - λο γέ - λιο και χα - ρά

Σολά Σιντό
ό - λο γέ - λιο και χα - ρά

Cl.

Mar.

Ντορέ Μιφά
κιοε - φευ - ρέ - της τους μα - ζί πρά - γμα - τα συ - νέ - χεια κά - νει

Σολά Σιντό
κιοε - φευ - ρέ - της τους μα - ζί πρά - γμα - τα συ - νέ - χεια κά - νει

Cl.

Mar.

Ντορέ Μιφά

Σολά Σιντό

Cl.

Mar.